

A PROPOSIT DEL DESCOBRIMENT DE L'ERGOSTERINA

Temps enrera han comunicat els periòdics la transformació de l'ergosterina, una esterina del cornet de sègol, en una substància de propietats antiraquítiques, semblant a les vitamines, mitjançant l'acció dels raigs ultravioletes. Com a nota més ampla, ens plau donar als llegidors de CIENCIA les frases més importants dels discursos pronunciats en la 40.ª Assemblea General de la *Verein deutscher Chemiker*, tinguda a Essen en juny d'aquest any, i que fan referència al mateix descobriment.

Prof. Dr. STOCK (President):

"Tinc l'honor d'entregar la Medalla Adolf BAEYER al distingit i notable investigador i col·lega universitari Adolf WINDAUS. La distinció, aquest cop, té la particularitat, que hauria de tenir sempre, de correspondre a mèrits *in flagranti*, els quals, sovint, no són reconeguts sinó amb molt retard. Tots sabeu, com fa poc els seus decennis penosos treballs sobre les esterines han estat coronats per resultats de notable importància, que han desvetllat la curiositat de tothom i que no havien assolit els investigadors del ram. Es tracta, com sabeu, de l'esclarament de l'enigmàtica provitamina, que, radiada, es transforma en la vitamina antiraquítica D. El prof. WINDAUS ha demostrat que no és, com es creia, la colesterina, sinó l'ergosterina. El camí interessant pel qual s'arribava a la conclusió, fou la col·laboració de la Física i de la Química. L'indicador, l'absorció en l'ultravioleta. Dita substància es troba solament en un percentatge de 1/60 en la colesterina i n'hi ha prou amb 1/1000 mil·lígram per refer una rata raquítica. La importància pràctica de la descoberta no pot evaluar-se encara degudament. Amb la felicitació pels resultats obtinguts unim-hi els vots pel què vindrà. Com sempre, en la Ciència, la resposta a una pregunta en fa sorgir de noves. *Què és l'ergosterina un cop radiada?* El futur contestarà. Avui no està aclarit, encara, l'aspecte químic de la qüestió. Serà necessari que la química segueixi avençant mà per mà amb les ciències germanes la física, la medicina, etc...."

Prof. Dr. WINDAUS:

"Però estic obligat a fer-vos notar quelcom. Cert que, jo el primer he cregut que l'ergosterina podia ésser la provitamina; però el treball obre-camí, el més difícil, no l'he fet jo, sinó dos investigadors, americà l'un, anglès l'altre: Prof. HESS, New-York, i Dr. ROSENHEIM, Londres. Ells m'invitaren a treballar plegats, posant-me a la mà llur experiència de molts anys. Fóra un desagraït si aquí no ho fes constar. El descobriment de la vitamina antiraquítica no és obra d'un, ni pot ésser-ho. Fàcil és de comprendre, tenint en compte els milers d'experiències fetes en els animals i els centenars de mesures d'absorció que foren necessàries. He tingut la sort de comptar amb la col·laboració d'un distingit físic, el Dr. POHL (Gottingen) i la d'un excel·lent metge, de gran experiència en els assaigs animals... En el curs del treball m'he convençut de la necessitat de treballar aplegats uns investigadors amb altres."